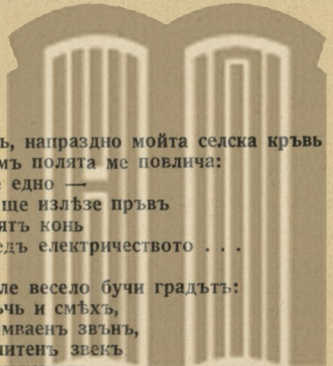

Ехъ, напраздно мойта селска кръвъ
къмъ полята ме повлича:
все едно —
не ще излѣзе прѣвъ
мойтъ конь
предъ електричеството . . .

Доле весело бучи градътъ:
глѣчь и смѣхъ,
трамваенъ звѣнъ,
копитенъ звекъ
ме плискать,
пълнятъ мойта селска грѣдь
съ нова сила,
съ радостъ чиста!